

Jubilej glasbenega pedagoga Lovra Sodje – 80 letnik

23. aprila 2018 so se iztekli 16. Koroški kulturni dnevi v Ljubljani (16.–23. 4. 2018) in dan za tem je visok življenjski jubilej – 80-letnico življenja obhajal **Lovro Sodja** (roj. 24. 4. 1938 v Ljubljani).

Če ga označimo za glasbenika, mu je treba pridati še umetnost in pedagogijo, vseskozi pa je igranju na kljunasto in prečno flavto, petju in plesu – baletu dodajal še številne druge dejavnosti; nazadnje njegova kultura in glasbena umetnost križata še planinsko in organizacijsko delovanje na slovenskem in avstrijskem slovenskem prostoru. Bil je še telovadec, planinec, plesalec in pevec v folklornih skupinah in pevskih zborih, fotograf, publicist in kritik ter neumorni organizator. Še vedno piše za celovške *Novice*, do nedavnega pa je objavljajl še v tamkajšnji *Nedelji*. Sodja je ustanovil in vodil enega od pokrajinskih društev glasbenih pedagogov in Gerbičevo nagrado, ki je dandanes v domeni Zveze slovenskih glasbenih šol. Najprej je učil, nato je bil 11 let pedagoški vodja slovenske Glasbene šole na avstrijskem Koroškem (1979–2004); torej celih 25 let je tam poučeval. L. Sodja je tam prisoten še danes kot cenjeni gost, in kot piše o eni takih zadnjih (koroških) prireditvah – o koncertu absolventov v boroveljski mestni hiši celovški tednik *Nedelja*, »je (zdajšnji ravnatelj GŠ Roman Verdel) prevzel zgledno urejeno in kakovostno šolo«. Naslovnica in vsebina prvega *Letnega*

Lovro Sodja

poročila (za šol. leto 1985/86), ki ga je začel izdajati v omenjeni šoli prav Lovro Sodja, pa dokazujeta že takrat visok standard te šole, da ne pišem zdaj še o njenih umetniških, pedagoških in tudi že znanstvenih rezultatih, saj zdaj, po 40 letih razvoja učijo in vodijo slovensko glasbeno šolo na (avstrijskem) Koroškem prav njeni nekdanji dijaki iz Lovrotove generacije učencev. Lep in zavidanja vreden uspeh, primerljiv tudi z uspehom na sončni strani Karavank. Omenjene letošnje slovesnosti so se na Koroškem v jubilejnem šolskem letu še nadaljevale in so dosegle vrhunec s slavnostnim in jubilejnim koncertom ob 40-letnici Slovenske glasbene šole dežele Koroške 26. junija 2018 v celovškem domu glasbe.

Pedagoško delo je L. Sodja začel že kot dijak ljubljanskih realne gimnazije in Srednje glasbene šole v GŠ Franca Šturma v Ljubljani (1962), kjer je sklenil aktivno in profesionalno glasbeno-pedagoško kariero z upokojitvijo 2012; torej po 50 letih. Iz flaute je diplomiral na ljubljanski akademiji za glasbo pri slovitem mojstru tega sopranskega pihala, legendarnem Borisu Čampi (1967). Deset let je bil redni član opernega zbor in baletnega ansambla Opere in baleta SNG v Ljubljani. Sodja je po triletnih pripravah 12 let (1992–2004) kot sekretar polprofesionalno vodil komisijo Tekmovanja mladih slovenskih glasbenikov in baletnih plesalcev (TEMSIG; 2018: 47.). Vmes je bil še ustanovitelj enega pomembnih kreatorjev Evropske zveze glasbenih tekmovanj – Tekmovanja orglavcev v ljubljanskem Cankarjevem domu (1989–2004). Je avtor kar treh obsežnih knjižnih izdaj, ki tako ali drugače obelodanijo ne le Sodjevo glasbeno delo tako v domovini kot tujini, ampak predvsem orišejo komaj polpretekle slovenske, sosedske in druge evropske glasbene razmere, osebnosti, dežele in države: *Mojih dvajset glasbenih let na Koroškem (1979–1999; Mohorjeva Celovec, 2002)*, *Mladi slovenski glasbeniki v Evropi/Sodelovanje z EMCY/European Music Competition for Youth/Evropska glasbena tekmovanja za mlade; 1982–2006; Družina, Ljubljana, 2006*), *Glasba, ples in gore*, Mladinska knjiga, Ljubljana, 2015) idr. Tu je še organizacija in sodelovanje L. Sodje v domačih in mednarodnih (glasbenih) žirijah.

L. Sodja ne miruje niti danes: poleg neumornega umetniškega in organizacijskega delovanja v okviru že omenjenih Koroških kulturnih dni, ki jih vodi vse od leta 2012, je njegova akutna in trajna preokupacija še vedno v okviru Društva slovensko-avstrijskega prijateljstva Ljubljana (1992→), kjer je bil (2011–2012) najprej tajnik in član upravnega odbora, od leta 2012 pa je predsednik. Iz teh aktivnosti jubilaranta zagotovo ni treba posebej omenjati glasbe in Karavank, Slovenije in Avstrije, ne-

Lovro Sodja s knjigama.

nehno in nemirno osebnost, ki vseskozi počne na vseh teh relacijah mnogo več, kot pa je to sploh mogoče za enega samega človeka. Če ne z drugim, si je L. Sodja prav gotovo samo s temi finalnimi dejanji že za časa svojega življenja postavil spomenik. Kajti tudi za tiste, ki morda malce bolje in podrobneje poznamo slavljencev opus, je vseh teh dejavnosti že več kot za cel nahrbtnik. Marsikdo vsega opravljenega ne bi mogel razdeliti na dva ali celo več akterjev, igralcev. Sodja pa vse to zmore sam: »Lovra Sodjo predstavljati /samo/ na Koroškem je tako, kot bi nosil vodo v Dravo ...« (celovski novinar Franc Wakounig). Od nagrad in priznanj je morda najbolj odmevno avstrijsko državno odlikovanje Avstrijski častni križ za znanost in umetnost (2005).

Dragi slavljenc: iskrene čestitke, še na mnoga leta in pa seveda še kakšna knjiga, prireditev, srečanje, koncert ... nekaj takega in tistega, po čemer delovno še vedno hrepeniš in sloviš!